GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

Viatge a Kosovo.

Opinió | 07/03/2010 | 08:40

He tingut l'oportunitat d'estar quatre dies sobre el terreny coneixent com s'està construint l'últim Estat que ha nascut al món

A Prístina malgrat les presions- He tingut l'oportunitat d'estar quatre dies sobre el terreny coneixent com s'està construint l'últim Estat que ha nascut al món: Kosovo. El 17 de febrer de 2008 el parlament de Kosovo feia una declaració unilateral d'independència. Avui, dos anys després 65 Estats del món ja han reconegut el nou Estat. I Estats rellevants: Estats Units, Canadà, Japó i 22 dels 27 Estats membres de la Unió Europea, tots menys Espanya, Grècia, Romania, Eslovàquia i Xipre. Aquí rau part de l'objectiu del viatge: Kosovo és un gran desconegut per l'opinió pública d'aquí i s'ha convertit en motiu de controvèrsia política amb la forta oposició de PSOE i PP a reconèixer el nou Estat. Amb l'objectiu d'obrir una escletxa de relació entre l'Estat espanyol bel·ligerant i el Kosovo recolzat per tants actors de la comunitat internacional, la Fundació Soros – una important fundació nord-americana que ha invertit molta energia en l'estabilització i democratització dels Balcans i de Ucraïna i Geòrgia- i el think tank de política internacional FRIDE (avui presidit per Pedro Solbes) han apostat per aquest apropament. A finals de l'any passat van viatjar a Kosovo els principals redactors en cap de la secció d'internacional de la premsa de tot l'Estat. En van sortir uns reportatges molt bons.

I per aquesta setmana estava prevista una visita per conèixer el contenciós entre Sèrbia i Kosovo amb parlamentaris i alguns investigadors universitaris. Era una invitació privada. Però va arribar a oïdes del Ministeri d'Afers Exteriors.Es va posar en funcionament la poderosa maquinària de l'Estat per intentar fer impossible el viatge. En part ho van aconseguir: van caure, disciplinadament, els diputats del PSOE i el PP (què és un diputat? Un buròcrata que vota i calla o una persona amb criteri i amb llibertat per conformar-se els seus punts de vista?, aquest és el tema). Hi hem anat igualment el diputat i amic del PNB Aitor Esteban (un home brillant de qui se sentirà parlar), el professor José Ignacio Torreblanca (un dels millors analistes actuals de política internacional), dos investigadors més dels Balcans i jo mateix. Quant que hem après!

Una terra amb massa història- Kosovo és un tema controvertit des de fa centenars d'anys. Els Balcans són terra de fronteres que s'han mogut tants de cops! Si els serbis diuen amb raó que allí el poble serbi hi té les seves arrels i part dels monestirs més simbòlics de la seva identitat i que el 1389 van guanyar una guerra contra l'imperi otomà en terres de la planúria kosovar, també és cert que poc després hi van arribar els albanesos, que avui són immensa majoria. Una bona manera d'entendre aquella terra que de tanta història que té no l'ha pogut digerir tota és llegint el gran escriptor Ismaíl Kadaré i el seu llibre "tres cants funeraris per Kosovo". Bé, el cert és que avui els serbis són el 8% de la població, una minoria ètnica que té la protecció del gran veí del costat: Sèrbia. Els Balcans es van desangrar durant els anys 90: un cop va esclatar la ex-Iugoslàvia van sorgir nous Estats independents. I vam viure les tant cruels guerres de Croàcia i Bòsnia. Tot a molts pocs quilòmetres de l'Europa comunitària, en terres de l'antic imperi Austro-Hungarès. Europa no va estar a l'altura, sí que ho va fer les administracions nord-americanes i la OTAN. Javier Solana com a secretari general de las OTAN ordenava els bombardejos a la Sèrbia de Milosevic. Eren les guerres de 1995 i 1996. Es van crear nous Estats, Bòsnia-Herzegovina era més un protectorat internacional que un nou Estat. La guerra de 1999- Però encara quedava un gran polvorí per explotar: Kosovo. El president serbi Milosevic va jugar a fons la carta de l'odi. Va esclatar la guerra de Kosovo, era 1999. La Secretaria d'Estat

nord-americana Madeleina Albriht va agafar la iniciativa que no prenien els europeus per frenar una guerra especialment salvatge: milers de morts i desplaçats i un pla d'intervenció internacional dirigit pel ara premi Nobel de la Pau, l'antic president de Finlàndia Marti Ahtissari. Una de les opcions del seu pla de pau era la independència. I va arribar. El Tribunal Internacional de Justícia ha de dictar una sentència sobre aquesta declaració d'independència. Hauria de ser dictada en pocs mesos. Els serveis jurídics espanyols han estat especialment actius personant-se en la causa i al·legant en contra de la independència.

Ull: el que marcarà un precedent molt rellevant serà aquesta sentència i no la del tribunal constitucional de Canadà sobre els referèndums d'autodeterminació del Quebec. Cal estar atents a la carpeta kosovar. No pas perquè sigui mirall de res però tampoc ha de ser fantasma de l'Estat espanyol. He quedat parat de com l'aparell de l'estat s'ha pres el cas de Kosovo com un "precedent" pels "perills nacionalistes" en el sí de l'Estat.

El futur- Avui Sèrbia pensa en la integració a la Unió Europea i la pretensió sobre Kosovo és moneda de canvi per la negociació final. Així m'ho diu el president del Moviment Europeu a Belgrad prenent un cafè en una capital que respira més ganes d'Europa que algunes capitals actuals de la UE. Europa és el futur de Sèrbia i el Partit Radical de Milosevic és un nostàlgic fantasma d'un país que ha canviat molt. I Kosovo és un estat viable de dos milions d'habitants on s'hi ha abocat la Unió Europea i els Estats Units. Quasi tots, menys Espanya. Els noms de Zapatero i Moratinos són molt coneguts a Prístina, i no pas a bé. La presència és nul·la i els kosovars no poden viatjar a Espanya perquè no se'ls hi reconeixen els seus passaports.

Mai més cauré en l'estereotip d'associar els kosovars amb la criminalitat. Els índexs de criminalitat són molt més alts a Espanya, França o Alemanya que a el nou petit Estats dels Balcans. El nord serbi, Mitroviça, és on hi ha més inestabilitat: continuen arribant els diners de Belgrad. M'he entrevistat amb persones que fa deu anys van formar part dels grups paramilitars – els famosos Escorpions- i que van matar. El conflicte interètnic és latent, però es fan grans esforços per construir un Estat multiètnic amb representació de les minories en el parlament i el govern. La missió de la OTAN – de la quan la ministra Chacón se'n va anar sense avisar- fa una gran feina per assegurar la pau. Amb poques hores he passat de Prístina a Girona.

D'una terra maleïda dels Balcans que busca la pau i l'esperança a casa amb els nostres problemes però també els nostres tresors, el principal que ningú mata a ningú per odi tribal des de fa moltes dècades. Torno a les meves obligacions i als nostres problemes, però retinc la mirada trista de tantes persones que m'han explicat com van veure morir els seus familiars i com van viure en camps de refugiats. Aquí al costat, a Europa, a la nostra casa gran. És la nostra responsabilitat ajudar-los. Ja es veu que no és la de l'Estat espanyol. Quin gran error! Una noble causa per dedicar-hi temps i energia.

Autor: Jordi_X
Jordi_X

https://gironanoticies.com/noticia/15511-viatge-a-kosovo.htm